

declara. de probat. & ibid. Decius nu. 42. versic. & istud, Parisius in consil. 12. nu. 58. lib. 2. & in consil. 85. num. 39. lib. 3. & Alciatus in tract. de præsumptionib. reg. 3. præsumpt. 10. nu. 5. qui declarat, non procedere in actu, qui requiritur lites solemnitates, ut suo loco dicemus. Dissentiunt tamen à prædicta opinione magis communi Castren. Alexand. Ias. & alij commemorati ab Octavio Simoncello, in tract. de decret. lib. 4. tit. 7. non est recedendum ab ea communi, & vera opinione.

ex ipsius actus inspectione apparet, solennitatem ipsam non interuenisse. Quæ de re copiosius disseremus infra lib. 3. præsumpt. 132. Cum explicabimus præsumptiones quæ versantur circa solemnitates extrinsecas. Et huc etiam pertinet, quod dicemus infra sequenti casu in sexta coniectura, ex sententia Baldi in l. 2. q. vlt. ff. si ex noxa. causa aga. cum dixit, ob vitium visibile in actu, cessare omnes præsumptiones solemnitate. Et huic sententia ea 27 est ratio, quia præsumptio cedit veritati, & contrarijs probationibus eliditur, ut scripsimus sup. lib. 1.

Idem etiam est, quando de enormi læsione tantummodo apparet, sicuti multis probat Panthaleon Cremon. in l. 2. num. 106. C. de rescind. vendit. quo loci ex multorum auctoritate scripsit, decretum præsumptionem de creti. Altera est itaque secunda coniectura, quæ exemplificari potest hæc declaratio, quando scilicet apparet decretum fuisse præcipitanter interpositum. Nam tunc non præsumitur, quod in decreto fuerint adhibita solemnitates. Ita respondit Ancharanus in consil. 72. Visis diligenter actis. Cum dixit, non præsumi pro eo decreto, quo datus est eodem tempore curator minori, & interposita auctoritas alienationis bonorum, & in consil. 83. Visis diligenter. Illum secutus est Alex. in consil. 217. nu. 7. lib. 2. in consil. 163. in fin. lib. 5. & in consil. 45. nu. 5. lib. 6. Castr. consil. 8. super eo. nu. 2. lib. 2. cum dixit, requiri temporis intervallum. Idem respondit Corn. in consil. 180. Videtur. Ant. Corsetus in sing. in verbo, minor, incipit, decretum. Corn. in consil. 98. nu. 2. lib. 1. versic. nec prædictis. Iason in l. nec quidquam. §. ubi decretum. nu. 69. ff. de offic. Proconsul. & leg. & in l. 2. col. 4. C. de eden. idem in l. mandata. num. 8. ff. de officio eius, cui mand. est iurisdict. & ibidem Purpur. num. 12. in l. cum ij. §. Prætor ait. num. 5. ff. de transactio. & in l. iudices. C. de iud. Ruin. in consil. 107. nu. 14. lib. 1. Curt. Sen. in consil. 46. col. pen. Dec. in consil. 403. col. 5. Marfil. in l. qui cedem, num. 18. ff. ad leg. Corn. de Sicar. in l. statuliber. nu. 15. ff. de qd. & idem in Practica crimin. §. nunc videndum. nu. 35. & in consil. 48. nu. 31. Purpuratus in l. pacta nouissima. nu. 72. C. de pactis. Parisius in consil. 98. nu. 18. lib. 1. Neuz. in consil. 85. nu. 4. Catellian. Cotta in suis memorial. in verbo, Decretum, Alciatus in tract. de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 10. nu. 8. Roland. in consil. 99. nu. 43. lib. 1. Rebuffus in commentarijs ad concordata Regni Franciæ. sub rubr. de conclusione Concilij Lateranensis, versic. ex quo inferitur. Antonius Gabriel. in dict. conclusione quinta. num. 34. & Simoncellus in dict. tract. de decretis, lib. 3. tit. 7. nu. 47. Et hoc pertinet, quæ scripsimus superiore præsumpt. in secundo casu, declaratio ne prima. Cum diximus, non præsumi pro solemnitate, nec pro iustitia sententiæ præcipitanter late. Non hic repetam rationes ibi commemoratas, quæ & huc pertinent.

Quinta est coniectura, quando apparet præsumptio eo tempore, quo adhiberi debuerunt solemnitates, fuisse impeditum. Nam tunc nascitur præsumptio, & coniectura, quod obseruata, adhibitaque non fuerint hæc solemnitates. Ita respondit Aret. in consil. 69. versic. præterea. Idem scripsit Brun. in tract. de forma. pag. 84. col. 3. versic. item an in decreto. Anton. Gabr. in d. conclus. 5. nu. 23.

23 Tertijs est casus, quæ agit de decreto, quod requirit magnam, & diligentem causæ cognitionem, & dubitatur, an solemnitas præsumatur adhibita in eo actu, in quo non fuit enunciata ipsa solemnitas, sed elapsum est longum tempus, hoc est in casu non præsumi pro hoc ipso decreto scripsit Alc. in tract. de præsumptionib. reg. 3. præsumpt. 10. nu. 4. versic. quod tamen non procederet post Bald. in l. 2. nu. 3. C. de legit. hered. Roman. in l. sciendum. nu. 66. de verb. oblig. Alex. in l. qui in aliena. ff. de acq. her. eundem in consil. 17. lib. 4. & Corn. in l. 2. C. de bono. poss. secundum tab. & eundem in consil. 30. nu. 3. lib. 2. His accedunt Salicet. in si contra. C. si quis ignorans minor. esse. Brunus in tract. de forma. in tit. de probat. & præsumpt. formæ. col. 9. versic. circa Alia. Anton. Gomez. in tit. de contractibus. c. 11. nu. 17. & nouè Octavio Simoncello. in tract. de decretis lib. 3. tit. 7. nu. 33.

28 Quintus est casus, quando agit de decreto, quod leuè causæ cognitionem requirit, & ambigitur an in eo præsumantur adhibita solemnitates, quæ enunciatae fuerunt in ipso actu. Hoc in casu pro ipso decreto præsumi in specie affirmat Alciatus in tract. de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 10. nu. 4. versic. aut loquimur in decreto. ex sententia Aret. in consil. 36. nu. 7. Ias. in l. qui in aliena. nu. 12. de acq. her. & in l. sciendum. nu. 20. de verb. oblig. Verù Christophor. Castellioneus ibi. nu. 28. dissentit.

24 Tempus, ut puta triginta annorum. Hoc in casu præsumi adhibitas fuisse omnes solemnitates affirmant Hofst. & Ioan. Andr. in cap. Albericus. de testib. & ibid. Abb. idem Abbas in c. significauit. de censib. Imola in c. peruenit. de emp. & vend. Rom. in l. qui aliena. ff. de acq. her. hared. Anch. in consil. 136. Ex consilij. qui respondit, solemnitate, & causæ cognitionem præsumi adhibitam in alienatione bonorum ecclesiæ, ob cursum triginta annorum. Aretinus in consil. 36. nu. 7. Alex. in l. sciendum. nu. 19. de verb. oblig. qui asserit comunem esse sententiam. Idem in consil. 79. in secundo dubio. lib. 1. & clare in consil. 217. col. 3. versic. præterea. lib. 6. Calcan. in consil. 11. col. 5. Bologni. in consil. 33. col. 4. Corn. in consil. 109. in fin. lib. 3. Soc. Sen. in consil. 15. nu. 15. lib. 1. Decius in consil. 35. col. pen. in l. 1. col. 4. C. qui admittit. Aff. decif. 106. col. vlt. & apertius Alciat. de præsumpt. reg. 6. præsumpt. 10. nu. 5. versic. nisi præterisset. & Crauet. in tract. de antiq. tempor. in prima particula primæ partis principalis num. 35. & Octavio Simoncello. in d. tract. de decretis lib. 3. tit. 7. nu. 34. Quibus constat hanc esse receptissimam sententiam, et si ab ea dissentiat Crot. in d. sciendum. nu. 9.

29 Et ex his sequitur, quod quando solennitates non sunt enunciatae in actu, quod non præsumatur pro decreto. Ita Alc. præcipit in loco. Et idem scripserunt permulti congesti ab Ant. Gabr. lib. 2. conclusio num. in tit. de sententijs. conclus. 5. nu. 37.

25 Declaratur primò hic casus, quæ ut locum non habeat, quando vna partium negauit solemnitate hæc in decreto interuenisse, ut respondit Alex. in consil. 9. lib. 3. quem secuti sunt Aff. in dec. 345. nu. 5. Ant. Gomez. de contractib. cap. 11. nu. 17. versic. item adde & Simoncello. in d. tract. de decretis lib. 3. tit. 7. nu. 35.

30 Extenditur primò, hic casus, ut locum habeat etiam quando ageretur ad alium effectum, quam ad sustinendam validitatem ipsius decreti, ut puta si ex decreto datus est curator alicui minori deinde principaliter disputaretur de ætate illius. Nam adhuc præsumptio est pro decreto. Ita Crauetta in tract. de antiq. tempor. part. 2. princip. num. 32. & 33. reiecta opinione Alexand. in consil. 21. col. 2. lib. 2.

26 Declaratur secundò, ut non procedat hic casus, quæ clare apparet ex ipso actu non interuenisse has solemnitates, ut puta, quæ in ipso actu, seu in ipso enunciantur solemnitates, quæ apparent minus legitime. Nam tunc non obstante cursu longissimi temporis, non præsumitur pro ipso decreto. Ita in specie responderunt Alex. in consil. 1. col. pen. lib. 4. Soc. Iun. in consil. 66. n. 2. lib. 2. Natta in consil. 162. nu. 29. lib. 1. & Burla. in consil. 23. nu. 6. lib. 2. quos sic congesti, & secutus est Simoncellus in d. rit. 7. nu. 36. quo loci reulit, & Crauet. in tract. de antiq. tempor. parte tertia principali, in initio. nu. 27. qui multorum auctoritate scripsit, quod præsumptio solemnitate extrinsecæ oriens ex cursu longissimi temporis cessat, quæ

31 Extenditur secundò hic casus, quæ ut procedat etiam quæ solemnitates sunt enunciatae in genere, in ipso decreto. Ita Alc. in præsumpt. 10. nu. 5. qui sic declarat Castr. in l. cum ij. §. si prætor. ff. de transact. & Alex. in consil. 80. nu. 6. versic. præsumitur. lib. 1. Et Alciatus secutus est Ant. Gabriel. lib. 3. conclus. tit. de sententijs. conclus. 5. nu. 42. & 43.

39 Quinta est coniectura, quando apparet præsumptio eo tempore, quo adhiberi debuerunt solemnitates, fuisse impeditum. Nam tunc nascitur præsumptio, & coniectura, quod obseruata, adhibitaque non fuerint hæc solemnitates. Ita respondit Aret. in consil. 69. versic. præterea. Idem scripsit Brun. in tract. de forma. pag. 84. col. 3. versic. item an in decreto. Anton. Gabr. in d. conclus. 5. nu. 23.

32 creto præsumitur, ut locum non habeant, quæ magis vrges præsumptio repugnet, quæ quidè excluderet hæc præsumptione decreti. Ita Bald. in c. sicut, in fi. de re iud. Imola in l. si quis cum aliter. col. vlt. versic. item aduerte. ff. de verb. oblig. Aretinus in c. quoniam contra. col. vlt. versic. & quia superior. de probat. & ibid. Felin. col. 2. versic. & intelligit sanè. Alex. in l. pretia rerum. col. pen. versic. tenet. Et Ludouicus. ff. ad l. Falcid. & in consil. 85. col. 3. versic. & bene facit. lib. 2. Calcan. in consil. 25. nu. 68. versic. & licet. Parisius in consil. 98. col. 3. versic. & licet enim. & in consil. 100. col. 2. lib. 1. in consil. 12. nu. 59. lib. 2. & in consil. 85. nu. 40. lib. 3. Ant. Gabr. in d. conclus. 5. nu. 35. Simoncellus in d. tract. de decretis. d. tit. 7. nu. 51.

40 Sexta est coniectura, quando constat de manifesto errore, atque ita vitio visibili. Nam tunc præsumptio est, quod solemnitates adhibita non fuerint in interpositione decreti. Ita Bald. in l. 2. q. vlt. ff. si ex noxa. causa agatur, quæ secutus est Alciat. in dict. tract. de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 10. in fine, qui multis comprobatur. Nec hic repugnat, quod respondit Corn. in consil. penult. in fine. lib. 1. Cum dixit, in his, quæ sunt voluntaria iurisdictionis non præsumi defectum solemnitate ex ipsa inspectione actorum, quia adhiberi potuit solemnitas in alijs actis.

33 Ea est ratio, quia si etsi satis vrges sit hæc decreti præsumptio, attamen admittit probationem in contrarium, non solum per probationes apertas, sed et per alias præsumptiones, ut scripsit Spec. in rit. de emptione, & venditione. §. nunc videndum. versic. & breuiter. gl. in l. 1. C. de fide instrum. & iure hæc fiscal. lib. 10. & tradunt præcipitati interpretes. Ita etiam a fortiori dicimus, quod etiam magna sit præsumptio pro solennitate iudicis lata inter contēdentes: at tamen illa admittit probationes in contrarium, sumptas etiam ex alijs præsumptionib. vrgentiorib. tamen, sicuti diximus superiore præsumptione. Huius declarationis exemplum adferri potest, quæ apparet de enormi læsione. Nam tunc præsumptio insurgit valde vrgens, quod ille iudex, vel magistratus non adhibuerit diligentiam, & solemnitate requisita in interpositione decreti. Ita Castr. in consil. 164. col. 2. versic. nec obstat quod decretum. lib. 1. Corneus in consil. 124. col. vlt. ver. tamen. & in consil. 214. col. penult. ver. nec obstat, & in consil. 252. col. 4.

41 Septima est coniectura, quando constat decretum fuisse interpositum longè post, vel ante ipsum actum. Nam tunc non præsumitur pro ipso decreto, quod scilicet interuenierint requisite solemnitates. Ita tradit Ant. Gabr. lib. 2. conclusio num. tit. de sententijs. conclus. 5. nu. 41. ex sententia Alex. in leg. sciendum. col. 7. versic. tamen propter, de verb. oblig.

34 Torum auctoritate scripsit, decretum præsumptionem de creti. Altera est itaque secunda coniectura, quæ exemplificari potest hæc declaratio, quando scilicet apparet decretum fuisse præcipitanter interpositum. Nam tunc non præsumitur, quod in decreto fuerint adhibita solemnitates. Ita respondit Ancharanus in consil. 72. Visis diligenter actis. Cum dixit, non præsumi pro eo decreto, quo datus est eodem tempore curator minori, & interposita auctoritas alienationis bonorum, & in consil. 83. Visis diligenter. Illum secutus est Alex. in consil. 217. nu. 7. lib. 2. in consil. 163. in fin. lib. 5. & in consil. 45. nu. 5. lib. 6. Castr. consil. 8. super eo. nu. 2. lib. 2. cum dixit, requiri temporis intervallum. Idem respondit Corn. in consil. 180. Videtur. Ant. Corsetus in sing. in verbo, minor, incipit, decretum. Corn. in consil. 98. nu. 2. lib. 1. versic. nec prædictis. Iason in l. nec quidquam. §. ubi decretum. nu. 69. ff. de offic. Proconsul. & leg. & in l. 2. col. 4. C. de eden. idem in l. mandata. num. 8. ff. de officio eius, cui mand. est iurisdict. & ibidem Purpur. num. 12. in l. cum ij. §. Prætor ait. num. 5. ff. de transactio. & in l. iudices. C. de iud. Ruin. in consil. 107. nu. 14. lib. 1. Curt. Sen. in consil. 46. col. pen. Dec. in consil. 403. col. 5. Marfil. in l. qui cedem, num. 18. ff. ad leg. Corn. de Sicar. in l. statuliber. nu. 15. ff. de qd. & idem in Practica crimin. §. nunc videndum. nu. 35. & in consil. 48. nu. 31. Purpuratus in l. pacta nouissima. nu. 72. C. de pactis. Parisius in consil. 98. nu. 18. lib. 1. Neuz. in consil. 85. nu. 4. Catellian. Cotta in suis memorial. in verbo, Decretum, Alciatus in tract. de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 10. nu. 8. Roland. in consil. 99. nu. 43. lib. 1. Rebuffus in commentarijs ad concordata Regni Franciæ. sub rubr. de conclusione Concilij Lateranensis, versic. ex quo inferitur. Antonius Gabriel. in dict. conclusione quinta. num. 34. & Simoncellus in dict. tract. de decretis, lib. 3. tit. 7. nu. 47. Et hoc pertinet, quæ scripsimus superiore præsumpt. in secundo casu, declaratio ne prima. Cum diximus, non præsumi pro solemnitate, nec pro iustitia sententiæ præcipitanter late. Non hic repetam rationes ibi commemoratas, quæ & huc pertinent.

42 Octaua est coniectura, quando constat iudex ille, qui decretum interposuit, erat idiota & ignarus. Nam tunc verisimile non est, quod ipse obseruari fecerit solemnitates quæ requiruntur, ut interponatur decretum. Ita tradit Bar. & Bal. in l. tutores. ff. de confirma. tuto. Bal. in cap. cum parati. col. 1. versic. item licet omnia. & ibid. Præp. num. 5. de appellatio. Aretinus in consil. 69. nu. 4. versic. præterea, & apertius Alciat. in tract. de præsumptionib. regul. 3. præsumpt. 10. nu. 7. quia ita intelligit Innoc. & Hofst. in cap. accedens. il primò, ut lite non contestata. idem sentit Abbas in c. nisi essent. num. 7. de probat. dum præsupponit, quod iudex in interponendo hoc decreto, debet esse prouidus, & multum circumspexus. Si ergo est idiota, & ignarus harum solemnitate, pro eo non erit præsumendum. Idem apertè scripserunt Ias. in l. pacta nouissima. num. 9. versic. limita prædicta. C. de pactis. idem in rub. C. qui admittit. num. 7. versic. & tunc ego habeo. & in cap. 1. num. 8. versic. limita prædicta, de ijs, qui seudum dare possunt. Claudius Seyffellius in l. sciendum. col. vlt. nu. 32. versic. item & secundò. de verb. oblig. Pantaleon Cremon. in l. 2. nu. 105. C. de rescind. vend. Petrasanta. in sing. 57. in fine. Marfil. in sing. 43. Bertrand. in consil. 226. col. 3. versic. præterea. d. lib. 3. Purpur. in l. 1. nu. 66. ff. de offic. Mar. ta in tract. de ordine iudicio. par. 6. in actu 9. versic. iuramentum. nu. 21. Neuz. in consil. 85. nu. 7. Parisius in consil. 98. nu. 21. lib. 1. Duenas in reg. 189. limit. 1. & 3. Antonius Gabriel. lib. 2. conclus. tit. de sentent. conclusio. 5. num. 22.

num. 22. Rolandus in consil. 90. num. 47. lib. 1. Simoncell. in tract. de decretis lib. 3. tit. 7. num. 39. Lancellotus Conradus in Templo omnium iudicum lib. 1. cap. 1. de Imperatore. §. 4. de præstantia, & potentia Imperatoris. versicul. 3. num. 20. His constat, hanc esse maximè receptam opinionem, & ob id ab ea non est recedendum, etsi dissentire viderentur Decius in l. pacta nouissima. in secundo notab. C. de pactis, & ibidem Alciatus, in verbo, maximè.

Nec obstat, quod præsumendum sit, hos iudices scire iura, iuxta leges sacratissimas. ff. de legib. & consequenter, ea seruare. Nam responderunt primo ex mente Arcerini in d. l. sciendum. de verb. oblig. Cum dixit, quod solemnitas contractuum, quæ vna est communi vniuersi, præsumitur nota vnicuique, non tamen idem est in simplici solemnitate iuris ciuilibus, quia illa non præsumitur cognita vnicuique, sed solum peritis, arg. cum olim, de privileg. & doctrina Bartoli in l. 2. §. Diuus. ff. de iure ff. Præterea & secundo responderet Alciatus in præsumpt. 10. num. 8. versic. potest etiam, quod ideo quilibet præsumitur scire iura, quia tenetur ea scire per se, vel per alium, puta aduendo vel consulendo peritiores, & iuris Doctores, vt scribunt Bald. Salic. Iason & Decius in l. iuris ignorantia. C. qui admitti, & differemus infra lib. 6. præsumpt. Nostro autem in casu non est verisimile, quod iudices idiotæ adire velint peritos, & doctores, pro factio alieno, in quo requiritur impensa, arg. l. cum de incendio. ff. de probatio. & l. vlt. C. de alim. pupillo præsta. Non etiam est verisimile ob id, quod vt plurimum ij idiotæ & ignari tantum sibi tribuant, vt opinentur neminem se peritorem, & propterea spernere solent alterius consilium.

46 Tertius est casus, quando præsumptum fuit quidem interpositum à iudice, sed solus notarius iudice ipso non mandante asseruit, adhibitas fuisse solemnitates, antequam decretum interponeretur. Hoc in casu non præsumitur pro ipso decreto, siue de leuibus siue de grauioribus causis agatur. Ita sentit Bar. in lactor. nu. 12. ff. rem ratam hab. vt eum intellexit Aret. in consil. 69. num. 2. in fi. Et apertius Castr. in consil. 38. super eo. lib. 2. Marf. in l. qui eadem. num. 13. ff. ad l. Cornel. de Sicar. Dec. in consil. 56. colum. 2. & clarius Rebuff. in comment. super concordata Regni Franciæ. versic. secundo inferitur, qui 47 subiungit ex aliorum sententia, sic non credi prætori, vel curatori, dicenti ob as alienum vendidisse bona pupilli, vel minoris. Idem de assertionem notarij scripsit Purpur. in l. pacta nouissima. nu. 71. C. de pactis.

Secundum est huius disputationis caput, in quo agendum est de præsumptione, quæ versatur circa iustitiam, & rectitudinem decreti, quod si fuerit iuste adhibitum, atque interpositum. Quo quidem in capite vnus tantum casus constituitur, quando scilicet, ambigatur de iustitia, & rectitudine decreti, quod magni est ponderis, in quo requiritur magna, & diligens causæ cognitio, & solemnitas, sicuti quando agitur de decreto interposito in alienationibus bonorum ecclesiæ, vel minoris, & his similibus, vt diximus supra. Hoc in casu posteaquam appareat obseruatae ne cessariæ solemnitates, & ipsum decretum fuisse à magistratu interpositum, pro ipsius decreti iustitia, & rectitudine præsumitur. Ita Bal. in l. iurisdictionem. §. quod fere. in tertio notabil. ff. de pactis. in l. cum ij. §. si Prætor. versic. item plus dicit. ff. de transact. Idem visus est sentire ipse Bald. in l. 2. §. vlt. in fin. ff. si ex noxa. causa agatur. Non dissentient ab hac opinione Bartolus, & alij quos recensere infra in secundo casu. Et apertè hanc sententiam firmarunt Romanus in leg. sciendum. nu. 66.

Extenditur primò hic casus, vt procedat etiam quando præsumitur, vt tradunt Bartolus in lactor. nu. 12. ff. rem ra-

tam habe. Alex. in consil. 85. colum. 3. versic. & pro tali lib. 2. Corn. in consil. 69. num. 30. versic. item concurrat. lib. 1. quos quidem & infra referam, cum agemus de effectu huius præsumptionis.

Extenditur secundo hic casus, vt locum etiam habeat in decreto iudicis, aliàs improbi, & indiscreti. Nam adhuc pro iustitia & rectitudine ipsius decreti præsumitur, vt tradunt Bald. in c. sicut. num. 3. de re iudic. Iaf. in l. pacta nouissima. num. 7. C. de pactis. & in c. r. num. 9. de ijs, qui feudum dare possunt. Anton. Gabriel. lib. 2. conclus. tit. de sententijs, conclus. 5. num. 12. Qua de re scripti alia his similia, superiore præsumptione.

51 Declaratur primò hic casus, vt locum non habeat, quando apparet adhibitam non fuisse causæ cognitionem. Nam tunc non præsumitur pro iustitia, & rectitudine decreti. Ita responderunt Castr. in consil. 38. super eo. col. 1. versic. in contrarium facit. lib. 2. Freder. de Senis in consil. 147. col. 2. versic. possibile enim est. Imola in consil. 98. col. 2. versic. nam regulare. Comens. in consil. 180. col. 2. versic. & videtur probare. Barb. in consil. 6. colum. 3. & in consil. 41. col. 3. versic. & sic posito, quod pater. lib. 4. Iafon in l. nec quidquam. §. vbi decretum. num. 70. versic. & secundo. de officio Proconsul. & legati, & in leg. sed si hac. §. Prætor ait, in l. nota. ff. de in ius vocan. & in l. pacta nouissima. num. 7. versic. 2. limitetis. C. de pactis. Felynus in cap. ecclesia Sanctæ Mariæ. col. 8. versic. 1. pro hac parte, de consil. Claudius de Seyfello in l. sciendum. col. vlt. versic. & prædicta intellige. de verb. oblig. Marf. in l. qui eadem. colum. 3. versic. & in hac materia. ff. ad l. Corn. de Sicar. & idem in practica crimin. §. nunc videndum. col. 7. versic. & ideo dixit. Purpurat. in l. pacta nouissima. colum. 7. versic. 2. limitetis. C. de pactis. Feratius in cautela vlt. col. 1. versic. nam per illa verba. Paris. in consil. 99. numer. 9. lib. 1. Rebuff. in commentarijs ad concordata Regni Franciæ, in rubr. de conclusione Lateranensis Concilij, versic. 3. annullatur. Ant. Gabr. in d. conclus. 5. num. 26.

52 Et coniectura est probabilis, ac satis vrgens, quod causæ cognitio non fuerit adhibita, quando constat intra breue tempus fuisse interpositum ipsum decretum. Nam quemadmodum ob temporis breuitatem, non præsumitur causæ cognitio adhibita in sententia, vt diximus superiore præsumptione, ita nec in hac ipsa decreti interpositione, sicuti supra hac nostra præsumptione in secunda coniectura explicauimus.

Effectus permulti sunt, qui ex hac ipsa præsumptione oriuntur. Et primus quidem est, quod vbi interpositum est iudicium in alienationibus bonorum ecclesiæ, vel minoris, præsumitur factum ad eorum vtilitatē. Ita Bald. in c. 1. in princ. versic. & ego addo. de ijs, qui feudum dare possunt. & in c. sicut. ad fin. de re iud. Alex. in consil. 79. colum. 4. versic. fortificatur. lib. 1. Cornens in consil. 181. col. 1. versic. quæ etiam præsumitur. lib. 2. Iaf. in l. pacta nouissima. num. 8. C. de pactis. Dec. in cap. quoniam contra. num. 42. de probat. Ant. Gabr. libro 3. conclus. in tit. de sententijs, conclus. 5. num. 2. & Octau. Simoacell. in tract. de decretis. lib. 3. tit. 7. num. 44. & His addo Tiraq. de retractu conuent. ad fin. nu. 152. qui alios recenset, & Vantium in tract. de nullit. in tit. a quo & quibus modis. num. 10.

54 Secundus est effectus huius decreti, quod contractus ille censetur factus palam, & bona fide. Ita tradunt Bart. in l. frater à fratre. nu. 50. versic. 3. quæro. ff. de condic. indeb. Imol. in l. 1. §. fuit questu. col. 3. ff. ad Trebel. Alex. in l. transactio. C. de transact. Iaf. in l. pacta nouissima. num. 9. versic. 4. facit. C. de pact. Rimald. Iun. in consil. 5. num. 180. lib. 1. & Octauus Simoncel. in tract. de decretis lib. 3. tit. 7. num. 46. Et his accedunt Curtius Iun. in consil. 67. num. 3. in fin. & Alci. in tract. de præsumptio, in reg. 1. præsumpt. 21. & probat text. l. vlt. vbi gloss.

gloss. ff. quod met. causa.

Tertius est decreti effectus, qui à præcedenti fuit, vt inde desit omnis præsumptio doli, metus vel fraudis. Ita scribunt Bar. in d. l. frater à fratre. num. 51. ff. de condic. indeb. idem in l. 1. C. de prædijs Decurio. li. 10. Bal. in l. iubemus. num. 2. C. ad Rebel. & in cap. 1. num. 14. de consil. vtili vel inuili. Abbas in cap. cum causa. colum. 2. versic. & vide aliam, de empt. & vendit. Castr. in consil. 174. contra superius consulta. lib. 1. Alexandr. de Neuo in consil. 39. num. 2. Parisius in consil. 39. numero 15. lib. 4. Curt. Iun. in consil. 67. num. 2. in fin. & in consil. 118. col. 3. Natta in consil. 631. num. 26. lib. 3. Rolandus in consil. 99. num. 11. lib. 1. Cephalus in consilio 207. nu. 16. lib. 2. Aemil. Ferret. in consil. 43. num. 3. Rimin. Iun. in consil. 42. num. 56. & num. 81. lib. 1. Mantua in consilio 197. num. 1. lib. 1. Damhonderus in patrocinio pupillorum. in tit. de tutorum, & curatorum munere. cap. 8. nu. 41. & in subhast. compend. exeg. cap. 2. num. 28. Simoncell. in tract. de decretis. lib. 3. tit. 7. num. 45. Lancel. Conrad. in templo omnium iudicum lib. 1. cap. 1. de Imperatore. cap. 4. de præstantia, & potentia Imperatoris. versic. 3. num. 19.

56 Quartus est huius decreti effectus, vt is cui tanquam minoris decretus fuit curator, vel tutor, tanquam pupillo, talis præsumatur. Ita Bald. in l. iure nostro. §. propter litem, in quinto nota. ff. de testam. tutela. in l. cum re minore. col. 2. versic. interdum ætas. C. de probat. & in consil. 66. col. 1. versic. quoad vltimum. lib. 3. Purpuratus in dict. l. pacta nouissima. num. 70. & alios recenset Simoncell. in dic. tract. de decretis. lib. 3. tit. 7. num. 43. & copiosius differemus infra, & diximus sup. de præsumptione ætatis.

57 Quintus est huius decreti effectus, quod is furiosus præsumatur, cui tanquam furioso suo decreto prætor curator dedit. Ita responderunt Alex. in consil. 85. col. 3. versic. & pro tali decreto. li. 2. Corn. in consil. 69. num. 30. lib. 1. Anton. Gabr. lib. 2. conclusionum. tit. de sententijs. conclus. 5. num. 4. & vberius dicemus in fra. li. 6. præsum. 44. vbi explicabimus signa, & præsumptiones, quibus quis furiosus creditur.

Arbitrorum sententiæ, seu lauda quando videt, & rectè lata præsumantur?

S V M M A R I V M.

- 1 Arbitria ad instar iudiciorum redacta sunt.
2 Lauda dicuntur sententiæ arbitrorum.
3 Lauda de rectitudine, & iustitia semper præsumitur. Idque maximè si arbitri sint summa & honestatis homines. numero 4.
4 Bonus quilibet, & non ledere præsumitur.
5 Reductionem ad arbitrium boni viri petens, probare debet laudis iniquitatem, & num. 23.
6 Laudo flare iurans intelligitur modo iuste laudetur.
7 Iudices ordinarios plerumque arbitris esse peritiores.
8 Laudo arbitri statur, donec petita sit reductio, & eius probata iniquitas.
9 Arbitris electis partium consensu, eorum persona censetur approbata, nec ipsis quid obijci potest, nisi ad sit contraria coniectura.
10 Laudum arbitratoris rectum, & iustum præsumitur, eiusque ratio, num. 12.
11 Lauda natura est non vt feratur secundum iustitiam, sed secundum quod credit arbitrator partes debere acquiescere.
12 Arbitrator solam partium concordiam spectat, & potest dare alteri de iure alienus.
13 Arbitratores pronunciant secundum æquitatem.
14 Æquitas ius humanum appellatur.
15 Fraus, dolo & malitia, in arbitratore non creditur adesse.

18 Laudum iustum præsumitur, etiam super eius nullitate, dubio pendente, vel si in iure speciali fundatum sit. n. 19.

20 Reductione ad arbitrium boni viri petita, pro laudo non præsumitur. num. 21. & 22.

24 Reductionem laudi petens arguendo dolum arbitratris, prius de dolo contra ipsum agere debet, eumque ante rescissionem laudi probare.

25 Laudum, reductione pendente, non potest exequi.

26 Arbitrator cum ob temporis breuitatem, de rei veritate cognoscere non potuit, cessat rectitudinis, & iustitiæ præsumptio.

27 Arbitrio excedente fines compromissi, laudi cessat præsumptio.

28 Laudum quoad solemnitates, & ordinem, non habet pro se præsumptionem, idque præsertim temporis breuitate accedente, num. 29.

Nisi coniectura ad sit, arbitratores satis de causa cognouisse, num. 30.

31 Arbitratoribus probis, & honestis, quod de causa instructi fuerint, creditur, & præsertim si in laudo optime, ac diligentissime narrent iura ipsarum partium. n. 32.

33 Laudi pronuntiationi si partes presentes non contradicant, præsumitur de causa cognitum, & omnes solemnitates interuenisse.

34 Laudo parendum est, si in compromisso partes nullitatibus renunciarent.

35 Laudo antiquo, ob temporis diuturnitatem causa cognitio adhibita præsumitur.

36 Antecedens videtur velle, qui cupit consequens.

P R A E S V M P T. LXXVI.

Cum ad iudiciorum instar redacta sint arbitria, & ob id post præsumptiones, quæ versantur circa sententias iudicum, & eorum decreta, dicendum est de præsumptionibus circa lauda, quæ arbitrorum sententiæ appellantur. Qua quidem in re duos casus distinguo, atque constituo.

Primus est, quando agitur de iustitia, & rectitudine laudi. Hoc casu pro eo præsumitur. Ita Ioan. Andr. in addit. ad Specu. in tit. de arbitr. §. sequitur. Dyn. in consil. 19. num. 15. Bal. in l. idem Pomponius. §. recepisse, & §. idem quæro. ff. de arbitris. in l. vn. de si Neruæ. ff. pro socio. & in l. vltim. col. pen. versic. 11. quæro. C. de contract. emptio. & idem in consil. 8. Punctus quæstionis. in fine. lib. 3. Butr. in capitul. in præsentia. col. pen. versicul. hæc omnia procedunt, de renuncia. in cap. quoniam contra. col. 15. versic. nunquid autem, de probatio. & in c. quinta. col. 2. versic. sed est dubium. de iureiuran. idem in consil. 24. col. 1. versic. item quia pro sententijs, & in consil. 32. num. 2. Abbas in cap. quoniam contra. colum. 13. versic. circa præfata quæritur, de probatio. & in consil. 64. col. 2. versic. his tamen non obstantibus, lib. 1. Castr. in consil. 163. Proponitur in facto quod, colum. 2. versic. sed in contrarium. libro 2. Cardin. Zabarella in consilio 139. col. 6. in 2. dubio. versic. pro parte autem fratrum. Calderinus in consil. 5. col. 1. versic. & in hoc teno. tit. de arbitris. & in consil. 10. in tit. de rerum permut. Romanus in l. sciendum, num. 61. versic. & in his inferitur de verbor. obligat. Imol. in cap. nisi essent. in 2. nota. de præb. Aret. in consil. 50. col. pen. versic. circa tertium. Præpos. in rubr. de appell. col. 23. versic. tamen præsumptionem. Salic. in l. si societatem. §. arbitrorum. col. vlt. versic. quæro 20. ff. pro socio. Alex. in l. sciendum, num. 22. de verbor. obligat. in consil. 19. num. 13. lib. 2. & in consil. 43. col. 1. lib. 6. Corneus in consil. 221. col. 4. versic. quod videtur ex alio. lib. 2. Iaf. in consil. 88. ad finem. versic. item aduertendum. lib. 1. Soc. Sen. in Authent. si quis in aliquo. num. 14. C. de eden. & in consil. 82. num. 8. lib. 1. Felyn. in cap. quoniam contra, col. 20. versic. 6. conclus. de